

til har Lagrådet henstillet, at Loven begrænses til Køb af Løsøre, og hertil har man fra alle Sider kunnet slutte sig. Naar imidlertid Lagrådet ved Anvendelse af Udrykket „Løsøre“ i Lovteksten har ment at unddrage ogsaa Handelen med Værdipapirer fra Lovens Forskrifter, opnaas dette kun for svensk Teksts Vedkommende, idet Betegnelsen „Løsøre“ saavel i Danmark som i Norge — i Modsætning til Sverige — omfatter Værdipapirer, jfr. § 4 i Udkastet til Lov om Kommission, Handelsagentur og Handelsrejsende („Værdipapirer eller andet Løsøre“), men den faktiske Forskel i Lovens Omraade, der bliver en Følge heraf, er uden nævneværdig praktisk Betydning, da det vistnok saa godt som aldrig hænder, at Sælgeren af Værdipapirer overgiver dem til Køberen, forinden Købesummen i sin Helhed er betalt.

§ 8.

Lagrådet har fundet Paragrafen i dens nuværende Affattelse noget uklar, og da den Fordel, der bydes Køberen ved Paragrafen, utvivlsomt aldeles overvejende bestaar i, at han kan fordre Reglerne i § 2, 1ste Stykke bragt til Anvendelse, som om der kun forelaa eet Køb, anbefaler Lagrådet til Undgaaelse af Fortolkningsstridigheder at begrænse Paragrafen i Overensstemmelse hermed, og ogsaa denne Henstilling fra Lagrådet har man i alle 3 Lande ment at burde tage til Følge.

Lagrådets Udtalelser have iøvrigt ført til nogle Ændringer i den svenske Tekst, men disse ere enten af redaktionel Art eller referere sig til Forhold, hvor der i Forvejen ikke var Overensstemmelse mellem de 3 Tekster.

København, den 31. Marts 1915.

Paa Kommissionens Vegne

Jul. Lassen.

L. Ingerslev.